

Πως οι Έλληνες κατάπιε το δόλωμα της παγκοσμιοποίησης!

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 27 Ιουλίου 2013 18:03 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

Εδώ και πολλά χρόνια γινόταν μια προσπάθεια να πέσει σε λήθαργο ο Ελληνικός λαός. Μια πλασματική ευμάρεια ήταν απλωμένη παντού, πάνω από όλη την Ελλάδα. Τα καθρεφτάκια που δωρίζονταν σε εμάς τους ιθαγενείς, ήταν πολλά και διάφορα! Δίδονταν μέσω καρτών και δανείων, καινούριων αυτοκινήτων (δύο και τρία ανά οικογένεια), διακοποδάνεια, high life σε κοσμικά νησιά, μαρκάτα ρούχα, πρώτα τραπέζια πίστα στους κάθε λογής λαϊκούς αοιδούς...

Οι επιδοτήσεις άφθονες και εύκολες από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ευκολία στο να βρει ο νεοέλληνας επιχειρηματίας και μεγαλοαγρότης φθινό εργατικό δυναμικό μέσω των ταλαίπωρων οικονομικών μεταναστών... Σχεδόν κανείς δεν χρειαζόταν να δουλεύει...

Σχεδόν όλοι επιζητούσαν μια θέση στο δημόσιο, μια θέση σε ένα γραφείο, οι υπόλοιποι κυνηγούσαν κρατικές επιχορηγήσεις, κρατικά – Δημοτικά έργα που τα κέρδη τους έφταναν για φάνε και αυτοί που τα εκτελούσαν αλλά και όσοι τα δημοπρατούσαν...

Το σχέδιο ήταν να μαραζώσει η παραγωγή και η μεταποίηση... Όλα να γίνουν εισαγόμενα... Ακόμα και το ελαιόλαδο να το εισάγουμε από τη Γερμανία!

Εκπαίδευση; Μόρφωση; Μα ποιος ενδιαφερόταν γι' αυτά; Εδώ ήταν τόσο εύκολο να βγάζεις χρήμα... Αυτό ήταν το πιο σημαντικό! Κανείς δεν παραπονιόταν για το επίπεδο της εκπαίδευσης που όλοένα και έπεφτε, κανείς δεν παραπονιόταν για την καταρράκωση των ηθικών αξιών του Έθνους μας, παρά μόνο λιγοστές φωνές που χάνονταν μέσα στη βοή των κερμάτων και χαρτονομισμάτων που έρρεαν άφθονα...

Ζούσαμε όλοι μέσα σε μια φούσκα... Όχι απλά είχαμε τσιμπήσει το δόλωμα που μας είχε πετάξει η νέα τάξη πραγμάτων, αλλά το είχαμε καταπιεί κιόλας...Κι όταν ήρθε ή ώρα να τραβήξουν την πετονιά, τότε μόνο καταλάβαμε το τι είχε συμβεί...

Έχουμε πιαστεί στο ακίστρι της παγκοσμιοποίησης για τα καλά...

Όσα μας είχαν δοθεί με αφρονία για όλα αυτά τα χρόνια, ήρθε η ώρα να τα επιστρέψουμε!

Οι τράπεζες μας στραγγαλίζουν ζητώντας τις δόσεις τους,μας παίρνουν τα σπίτια, το κράτος μας κάνει αφάιμαξη μειώνοντας τους μισθούς και τις συντάξεις μας, μας καθιστά ανέργους, σκοτώνει την επιχειρηματικότητα, μας αφαιρεί το δικαίωμα στην υγεία, το δικαίωμα στην παιδεία, μας αφαιρεί τα πάντα...

Δε μιλώ μόνο για τα χρήματα, τα χρήματα θα τα πάρουν από την Πατρίδα μας, μέσω της υποθήκευσης και του ξεπουλήματός της... Έτσι κι αλλιώς, ύστερα από τόσα χρόνια το χρέος δεν είναι βιώσιμο, 120% του ΑΕΠ ήταν πριν την κρίση στο 160% έχει φτάσει τώρα μετά από τόση ύφεση και εξαθλίωση...

Το χειρότερο είναι ότι μας πήραν τις αξίες μας, τα πιστεύω μας, τα ιδανικά μας, την Εθνική μας υπερηφάνεια, το Εθνικό μας αίσθημα, απομένει μόνο να μας πάρουν και την πατρίδα...

Μας είχαν ντύσει με φανταχτερά και πλουμιστά ρούχα, και τώρα όχι απλά μας τα παίρνουν, αλλά μας αφήνουν και ξεβράκωτους με τα χέρια μπροστά από τ' απόκρυφά μας αποσβολωμένους και ταπεινωμένους, ενώ όλοι οι «πολιτισμένοι» μας δείχνουν με το δάχτυλο γελώντας...

Δεν την αντέχω τόση ντροπή... πως την πατήσαμε έτσι! Να μας πιάσουν κορόιδα αυτοί που κάποτε τους είχαμε ανοίξει τα μάτια!

Γνωρίζω ότι πολλοί νιώθουν σα κι εμένα!

Στην αρχή ένα τεράστιο «ΓΙΑΤΙ»...

Μετά, το «ΓΙΑΤΙ» έγινε παράπονο...

Το παράπονο έγινε θλίψη...

Η θλίψη έγινε πόνος...

Ο πόνος έγινε απόγνωση και απελπισία, Τώρα πια, τα πάντα είναι θυμός...

Σφίγγω τις γροθιές μου και περιμένω...

Περιμένω να σταθώ δίπλα σε αυτόν που θα με οδηγήσει...

Περιμένω...

Δυστυχώς δεν υπάρχει κανείς για να μας ελευθερώσει, δεν υπάρχει ο ηγέτης που θα μπει μπροστά και να τον ακολουθήσουμε... Τα πάντα είναι μέρος του συστήματος ακόμα και οι αντισυστημικοί...

Είναι τόσο δεξιοτεχνικά μπλεγμένο το κουβάρι της κατάστασης στην Ελλάδα, που είναι αδύνατο κανείς να το ξεμπλέξει... Δεν υπάρχει περίπτωση!

Όσοι λένε ότι έχουν τον τρόπο, ή θα προσπαθήσουν με τη λογική του «βλέπουμε και κάνουμε», είναι λάθος! Στην ουσία δεν το πιστεύουν ούτε αυτοί, ή στην χειρότερη περίπτωση το λένε απλά για να περιπλέξουν ακόμα περισσότερο το κουβάρι...

Ο τρόπος είναι ένας και μόνος. Πρέπει να βρεθεί ο ηγέτης που ως άλλος Μεγάλος Αλέξανδρος θα κόψει με το σπαθί του το γόρδιο δεσμό, και θα ελευθερώσει την Ελλάδα από τους κατακτητές της...

Υπάρχει όμως; Συνεχίζω να περιμένω με τις γροθιές σφιγμένες...

e-nemesis.eu